

Sygn. akt V CNP 161/06

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi T. D.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 25 kwietnia 2006 r.,

w sprawie z powództwa H. K. i J. K.

przeciwko T. D.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 grudnia 2006 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2006 r. Sąd Okręgowy oddalił apelacje powodów i pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 3 października 2005 r. w sprawie o zapłatę.

Pozwany T. D. wniósł o stwierdzenie niezgodności z prawem wskazanego wyżej wyroku Sądu Okręgowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje obligatoryjne zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Wymaganie to ma charakter konstrukcyjny, w związku z czym skarga wniesiona osobiście przez stronę niebędącą sędzią, prokuratorem, notariuszem, profesorem lub doktorem habilitowanym nauk prawnych, adwokatem, radcą prawnym, radcą Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa (art. 87¹ § 2 k.p.c.) jest dotknięta tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych (art. 130 k.p.c.) i podlega odrzuceniu *a limine*. Wniesiona skarga sporządzona i wniesiona została osobiście przez powoda, a zatem bez zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego.

Ponadto skarga nie spełnia wszystkich wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Z przedstawionych przyczyn skarga jest niedopuszczalna. Zawiera bowiem nieusuwalne braki. W konsekwencji należało ją odrzucić (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).